

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 и 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 и 68 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 и 101 от 2013 г.; изм., бр. 104 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 21 се правят следните изменения:

1. В ал. 5, т. 2 букви „з“, „и“ и „к“ се отменят.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Мястото на изпълнение при доставка на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път, по които получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.“

3. Алинея 7 се отменя.

§ 2. В чл. 31, т. 3 думите „плавателни съдове и въздухоплавателни средства с изключение на тези по т. 2, буква „в““ се заменят с „въздухоплавателни средства и плавателни съдове с изключение на тези по т. 2, буква „г““.

§ 3. В чл. 42, т. 2 думите „републиканския бюджет“ се заменят с „държавния бюджет“.

§ 4. В чл. 55, ал. 1, т. 2 думите „разходи за“ се заменят с „разходи като“.

§ 5. В чл. 70, ал. 4 се създава изречение второ: „Лице, регистрирано на основание чл. 97б, няма право на данъчен кредит по отношение на стоките и услугите, които се използват за целите на извършвани от лицето доставки, различни от доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната.“

§ 6. Създава се чл. 85а:

„Лице-платец на данъка при доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната

Чл. 85а. За доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по която получател е данъчно незадължено лице, данъкът е изискуем от доставчика.“

§ 7. В чл. 96 ал. 7 се изменя така:

„(7) В облагаемия оборот по ал. 2, т. 1 не се включват доставките с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, когато са извършени от лице:

1. регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза;
2. регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в съюза, което няма постоянен обект на територията на страната;
3. регистрирано на основание чл. 97б.“

§ 8. Създава се чл. 97б:

„Задължение за регистрация при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път

Чл. 97б. (1) На регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната, когато:

1. не е регистрирано на основание чл. 154 или в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или на режим в съюза;
2. не е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 и 3;

(2) За лицето по ал. 1 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ датата на данъчното събитие на първата доставка.

(3) В случаите когато лицето по ал. 1 е подало заявление за регистрация по чл. 154, ал. 2 или е подало заявление за прилагане на режим в съюза или режим извън съюза в друга държава членка и е получило отказ за регистрация за прилагане на съответния режим, както и когато на лицето е прекратена регистрация за прилагане на някой от тези специални режими, за лицето възниква задължение за подаване на заявление за регистрация не по-късно от 7-ия ден от датата на получаване на отказа, съответно от датата на извършване на първата доставка след преустановяването на прилагане на режим.

(4) Първият данъчен период за лице, регистрирано на основание на този член, включва и периода от датата на извършване на първата доставка включително, до датата на регистрацията.

(5) Лице, което е регистрирано на основание на този член и за което възникнат основания за задължителна регистрация по чл. 96, 97 и 98 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 3, се регистрира по реда и в сроковете за задължителна регистрация или регистрация по избор.“

§ 9. В чл. 101, ал. 8 след думите „97а“ се добавя „97б“.

§ 10. В чл. 107 се създава т. 5:

„5. регистрация по чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 154 или регистрация в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или на режим в съюза - за регистрирано на основание чл. 97б лице.“

§ 11. В чл. 108, ал. 1, т. 1 след числото „97“ се добавя „97б“.

§ 12. В чл. 110 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „т. 1 и 2“ се заменят с „т. 1, 2 и 5“.
2. В ал. 2 след думите „актът за deregистрация не се връчва на лицето,“ се добавя „освен в случаите по чл. 107, т. 5“.

§ 13. В чл. 113, ал. 9 се създава изречение второ: „Лица, регистрирани на основание чл. 97б, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури или известия към фактури за извършени доставки, различни от доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в страната.“

§ 14. В чл. 120 ал. 3 се изменя така:

„(3) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице води електронен регистър за извършени от него доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица. В регистъра се посочва следната информация за всяка извършена доставка:

1. държава членка по потребление;
2. вид и количество на предоставяната услуга;
3. датата, на която е възникнало данъчното събитие на доставката;
4. номер и дата на фактурата, ако такава е издадена за доставката, както и друга информация съдържаща се в нея;
5. данъчната основа, като се посочва използваната валута;
6. всяко последващо увеличение или намаление на данъчната основа;
7. приложимата ставка на данъка;
8. размерът на данъка, като се посочва използваната валута;
9. датата и размерът на получените плащания и начина на плащане;
10. всички авансови плащания;
11. име, пощенски адрес и електронни адреси на клиента, когато са известни на данъчно задълженото лице;
12. информация, използвана за определяне на мястото, където е установен клиентът, или където е постоянният му адрес или обичайното му пребиваване.“

§ 15. В чл. 125, ал. 1 думите „чл. 157“ се заменят с „чл. 159б“.

§ 16. В чл. 133, ал. 5 думите „предоставящи услуги по глава осемнадесета“ се заменят с „избрали да се регистрират на основание чл. 154 за прилагане на режим извън съюза“.

§ 17. Глава осемнадесета „Облагане на доставки на услуги, извършвани по електронен път от лица, неустановени в Европейския съюз“ се изменя така:

**„Глава осемнадесета
СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ ЗА ОБЛАГАНЕ НА ДОСТАВКИ НА
ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСЛУГИ ЗА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННО
ИЗЛЪЧВАНЕ ИЛИ УСЛУГИ, ИЗВЪРШЕНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ, ПО КОИТО
ПОЛУЧАТЕЛИ СА ДАНЪЧНО НЕЗАДЪЛЖЕНИ ЛИЦА**

**РАЗДЕЛ I
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Обхват на специалните режими

Чл. 152. (1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребивават на територията на държава членка, когато доставчикът:

1. е данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, и
2. е избрал да се регистрира за прилагане на някой от специалните режими по ал. 2 в страната или в друга държава членка.

(2) Специалните режими по тази глава са режим извън съюза, когато доставчикът на услугите по ал. 1 не е установен на територията на Европейския съюз, и режим в съюза, когато доставчикът на услугите по ал. 1 е установен на територията на Европейския съюз.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в съюза, което няма постоянен обект на територията на страната, прилага този режим за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза, прилага този режим за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица.

(5) Лице, което извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица, и лицето не е регистрирано за прилагане на някой от режимите в страната или в друга държава членка, не прилага разпоредбите на тази глава.

Доставки извън обхвата на режима в съюза, извършени от регистрирано за прилагане на този режим лице

Чл. 153. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в съюза, за доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, включително когато доставките са извършени от постоянен обект на територията на друга държава членка, прилага за тези доставки общите правила на този закон.

(2) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в съюза, не прилага този режим за доставки с място на изпълнение на територията на друга държава членка по чл. 21, ал. 6, когато лицето има постоянен обект в тази държава членка, независимо дали доставките са извършени от този обект. За тези доставки лицето прилага законодателството на държавата членка, в която е установен постоянният му обект.

РАЗДЕЛ II

РЕГИСТРАЦИЯ И ДЕРЕГИСТРАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА РЕЖИМ ИЗВЪН СЪЮЗА

Специална регистрация

Чл. 154. (1) Право да се регистрира по този раздел има данъчно задължено лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно

незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в държава членка, включително в страната;

2. не е установено на територията на Европейския съюз;

3. не е регистрирано и няма задължение да се регистрира за целите на ДДС на територията на страната на основание, различно от чл. 97б, или на територията на друга държава членка на основание, различно от това, че предоставя услугите по ал. 1;

4. не е регистрирано за прилагането на този специален режим в друга държава членка;

5. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 10.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява като лицето подава до териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 1 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. идентификационен номер за целите на данъчната регистрация, ако има такъв;

3. електронна декларация, че не е регистрирано за целите на ДДС в държава членка;

4. банкова сметка на лицето в евро;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън съюза и режим в съюза, ако има такива.

(4) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима извън съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима извън съюза е служебния идентификационен номер по чл. 84, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът EU.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-ия ден на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2, лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън съюза, може да се регистрира на основание на този член като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната и в същия срок уведоми за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната.

(10) Ограничение за регистрация по режима извън съюза е в сила:

1. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима извън съюза в която и да е държава членка, когато лицето доброволно се е отказало от регистрацията си за прилагане на този режим;

2. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима извън съюза в която и да е държава членка, поради това че лицето е уведомило същата, че преустановява извършването на доставките по ал. 1, т. 1;

3. до изтичане на две години от датата на прекратяване в която да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън съюза или на режим в съюза, поради системно неспазване от лицето на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим.

(11) При неспазване на срока по ал. 9 се прилага ал. 10, т. 1.

Прекратяване на специалната регистрация

Чл. 155. (1) Регистрацията за прилагането на режима извън съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път;

2. престане да отговаря на условията по чл. 154, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режима извън съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до териториална дирекция Националната агенция за приходите – София заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път, посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима извън съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режима извън съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 154, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима извън съюза.

(8) Системно неспазване на разпоредбите на режима извън съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен

период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периоди и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 120, ал. 3.

4. регистрираното за прилагане на режима лице е посочило невярна информация по чл. 159б, ал. 7 в две или повече подадени справка-декларации, което води до намаление на дължимия данък в големи размери.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима извън съюза, е първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 лице, може да се регистрира за този режим в друга държава членка като подаде по електронен път заявление за дерегистрация до териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ посочената от лицето дата на промяната. В същия срок лицето уведомява за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на прекратяване на регистрацията се смята датата на промяната.

РАЗДЕЛ III

РЕГИСТРАЦИЯ И ДЕРЕГИСТРАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА РЕЖИМ В СЪЮЗА

Специална регистрация

Чл. 156. (1) Право да се регистрира за прилагането на режима в съюза има данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96, 98 или чл. 100, ал. 1 или 3, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават в друга държава членка, в която данъчно задълженото лице няма постоянен обект;

2. е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, е установено по постоянен обект на територията на страната;

3. не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, когато е установено по постоянен обект на територията на страната;

4. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 12.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на

страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. банкова сметка на лицето в евро;

3. идентификационни номера за целите на ДДС в други държави членки;

4. постоянни обекти на територията на други държави членки;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън съюза и режим в съюза, ако има такива.

(4) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима в съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима в съюза е идентификационният номер по чл. 94, ал. 2.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-ия ден на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект, както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, ако отговаря на условията на чл. 156, ал. 1 може да се регистрира на основание на този член след изтичането на две години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режима в съюза в другата държава членка.

(10) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на страната, ако отговаря на условията на чл. 156, ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(11) В случаите по ал. 9 и 10 за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за регистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната и в същия срок лицето уведоми за промяната държавата членка по идентификация.

(12) Ограничение за регистрация по режима извън съюза е в сила:

1. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима в съюза в коя да е държава членка, когато лицето доброволно се е отказало от регистрацията си за прилагане на този режим;

2. до изтичане на 6 месеца от датата на прекратяване на прилагането на режима в съюза в коя да е държава членка, поради това че лицето е уведомило същата, че преустановява извършването на доставките по ал. 1, т. 1;

3. до изтичане на две години от датата на прекратяване в коя да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън съюза или на режим в съюза, поради

системно неспазване от лицето на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим.

(13) При неизпълнение на изискванията на ал. 11 се прилага ал. 12, т. 1.

Прекратяване на специалната регистрация

Чл. 157. (1) Регистрацията за прилагането на режима в съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път;
2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1;
3. лицето избере да не прилага режима в съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис, посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима в съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режима в съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или
2. не отговаря на условията по чл. 156, ал. 1, или
3. системно не спазва разпоредбите на режима в съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режима в съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159б, ал. 11 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периоди и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 120, ал. 3;

4. регистрираното за прилагане на режима лице е посочило невярна информация по чл. 159б, ал. 7 и 8 в две или повече подадени справка-декларации, което води до намаление на дължимия данък в големи размери.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима извън съюза, е първия ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, може да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка след изтичането на две години, считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията.

(11) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка или, когато не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) В случаите по ал. 10 и 11 за дата на прекратяване регистрацията по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за deregистрация по реда на ал. 2 не по-късно от 10-ия ден на месеца, следващ настъпването на промяната и в същия срок лицето уведоми за промяната другата държава членка.

РАЗДЕЛ IV

ОБЛАГАНЕ НА ДОСТАВКИ НА ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ, УСЛУГИ ЗА РАДИО- И ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ ИЛИ УСЛУГИ, ИЗВЪРШВАНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ

Място на изпълнение на доставките

Чл. 158. Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, от регистрирано по тази глава лице се определя по чл. 21, ал. 6.

Данъчна основа, дата на възникване на данъчното събитие, изискуемост и начисляване на данъка

Чл. 159. (1) Данъчната основа, датата на възникване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка при доставки на услуги по тази глава се определят по законодателството на държавата членка по потребление.

(2) Лице, регистрирано за прилагане на режима извън съюза или режима в съюза, е длъжно да начисли изискуемия данък върху добавената стойност за извършена доставка в обхвата на съответния режим, като:

1. включи размера на данъка при определяне резултата по справка-декларацията за прилагане на специален режим за съответния данъчен период в държавата членка по идентификация;

2. посочи информацията за доставката в електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

Данъчна ставка и документиране на доставките

Чл. 159а. (1) Данъчната ставка на доставките по тази глава е приложимата ставка в държавата членка по потребление.

(2) За документирането на доставките на услуги по тази глава се прилага законодателството на държавата членка по потребление.

Данъчен период, справка-декларация за прилагане на специален режим и внасяне на данъка

Чл. 159б. (1) Данъчният период за регистрираните по тази глава лица е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие.

(2) В случаите по чл. 154, ал. 7 и чл. 156, ал. 7 първият данъчен период обхваща времето от датата на първата доставка до края на календарното тримесечие.

(3) В случаите по чл. 154, ал. 9 и по чл. 156, ал. 11 първият данъчен период обхваща времето от датата на промяната до последния ден включително на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната. Съответно, по чл. 155, ал. 10 и по чл. 157, ал. 12 последният данъчен период обхваща времето от първия ден на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната, до датата на промяната включително.

(4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до 20-о число на месеца, следващ данъчния период, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато 20-о число на месеца е неприсъствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(5) Справка-декларацията по ал. 4 се подава до компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава по електронен път, посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите. Регистрираните на основание чл. 156 лица подават справка-декларацията по електронен път, с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, чрез въвеждане на данните през приложението или подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителният директор на Националната агенция за приходите.

(6) Компетентната териториалната дирекция по раздел II или по раздел III предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер на всяка подадена справка-декларация по ал. 4 като при извършване на корекции по реда на чл. 159д предоставя входящия номер на първоначално подадената справка-декларация.

(7) В справка-декларацията по ал. 4 се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и, отделно за всяка държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект, се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режима и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка за съответния данъчен период.

(8) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което има един или повече постоянни обекти на територията на други държави членки, посочва също идентификационните номера за целите на ДДС, издадени от държавите членки, където се намира всеки от обектите, и информацията по ал. 7 за извършени от тези постоянни обекти през съответния данъчен период доставки, за които данъкът върху добавената стойност по приложимите ставки е станал изискуем и са с място на изпълнение на територията на държава членка по потребление, в която лицето няма постоянен обект.

(9) Стойностите по ал. 7 и 8 се посочват в евро.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 4 е длъжно да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е изискуем за съответния данъчен период, в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите в евро. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(11) Когато регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 4 или не е внесло данъка по ал. 10, или е внесло данък в по-малък размер, Национална агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-я ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно внесен данъкът. Последващите действия за определяне и събиране на данъка, след изпращане на напомнителното съобщение по ал. 10 от Национална агенция за приходите, се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(12) В случаите по ал. 11 справка-декларацията се подава по реда на ал. 5 до изтичане на три години от датата, на която е следвало да бъде подадена. След изтичане на този срок справка-декларацията се подава в съответната държава членка по потребление.

(13) След предприемане на действия по реда на ал. 11 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление, данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.

(14) В справка-декларацията по ал. 4 не се посочват доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, ако са освободени съгласно законодателството на държавата членка по потребление, както и доставки извън обхвата на режима в съюза по чл. 153.

Данъчен кредит

Чл. 159в. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън съюза, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, по които получатели са данъчно незадължени лица, по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени на територията на Европейския съюз.

(2) Регистрирано на основание чл. 156 лице има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, ако е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 и 3 има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима в съюза, ако не е регистрирано на основание чл. 96, 97, 98 или чл. 100, ал. 1 и 3, има право на възстановяване по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но установени на територията на Европейския съюз.

Електронен регистър

Чл. 159г. (1) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице е длъжно да води електронния регистър по чл. 120, ал. 3.

(2) Информацията в регистъра по чл. 120, ал. 3 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път в структуриран формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление.

(3) Информацията в електронния регистър по чл. 120, ал. 3 се съхранява за срок не по-малък от 10 години, считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка.

Корекции на справка-декларация за прилагане на специален режим

Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят като лицето извърши необходимите корекции и отново подаде по реда на чл. 159б, ал. 5 изменената справка-декларация за същия данъчен период. Не се допуска корекциите да се отразяват в справка-декларация за друг данъчен период.

(2) Издадено кредитно и дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1 като лицето извърши необходимите корекции и отново подаде по реда на чл. 159а, ал. 4 изменената справка-декларация за данъчния период, през който доставката е декларирана.

(3) Корекции по ал. 1 и 2 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.

(4) Дължим данък в резултат на корекция на подадена справка-декларацията се внася в централния бюджет по сметка на Национална агенция за приходите в евро. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

Възстановяване на надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим

Чл. 159е. (1) Надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се прихваща или възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен ако надвнесенният данък вече е преведен към други държави членки по потребление.

(2) Дължим данък по справка-декларация за прилагане на специален режим, който е внесен в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, но на

основание чл. 159б, ал. 13 се дължи в друга държава членка по потребление, се прихваща или възстановява на лицето по ал. 1 по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Надвнесен данък в резултат на корекция по чл. 159д се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, ако не е преведен към други държави членки по потребление. Когато надвнесенят данък е преведен към други държави членки по потребление, същият се възстановява на лицето от съответната държава членка по потребление, съобразно извършената корекция.

(4) Надвнесен данък по подадена в друга държава членка справка-декларация за прилагане на специалния режим от лице, регистрирано в тази държава членка за прилагане на режима в съюза или режима извън съюза, който е преведен от държавата членка или внесен от лицето в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, се прихваща или възстановява на лицето по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Задължения при извършване на доставки с място на изпълнение на територията на страната от лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън съюза или режима в съюза

Чл. 159ж. (1) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да декларира тези доставки като ги посочи в справка-декларацията по реда на законодателството на държавата членка по идентификация. Подадена в държавата членка по идентификация справка-декларация се смята за справка-декларация, подадена по този закон.

(2) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да внесе дължимия по справка-декларацията по ал. 1 данък в определения по законодателството на държавата членка по идентификация срок. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила по сметка на държавата членка по идентификация, или, ако не е постъпила в тази сметка, на датата, на която е постъпила в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което извършва доставка на услуги с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, е задължено да предостави при поискване от орган по приходите водения електронен регистър съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(4) След изпратено напомнително съобщение до лицето за изпълнение на задълженията му по ал. 1 и 2 от компетентните данъчни органи на държавата членка по идентификация, когато страната е държава членка по потребление, последващите действия за определяне и събиране на данъка, се извършват от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След предприети действия от Националната агенция за приходите данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за страната като държава членка по потребление, се внася от лицето в централния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(5) Когато страната е държава членка по потребление, до изтичането на три години от законоустановения срок по законодателството на държавата членка по идентификация, неподадена в срок справка-декларация се подава, съответно корекции в подадена справка-декларация се извършват, в тази държава членка, а след този срок справка-

декларацията се подава, съответно корекции в подадена справка-декларация се извършват, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Преминаване от режим извън съюза към режим в съюза и обратното

Чл. 159з. (1) Регистрирано на основание чл. 154 лице, което престане да отговаря на условията по същия член, може да се регистрира за прилагане на режима в съюза, ако отговаря на условията за регистрация по чл. 156. В тези случаи в срока по чл. 155, ал. 3 лицето подава и заявление за регистрация по реда на чл. 156, ал. 2.

(2) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което престане да отговаря на условията по същия член, може да се регистрира за прилагане на режима извън съюза, ако отговаря на условията за регистрация по чл. 154. В тези случаи в срока по чл. 157, ал. 3 лицето подава и заявление за регистрация по реда на чл. 154, ал. 2.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 за дата на регистрация, съответно за дата на прекратяване на регистрацията по съответния режим, се счита датата на настъпване на промяната в съответното обстоятелство.

Специален регистър

Чл. 159и. (1) За лицата, регистрирани в страната за прилагане на режима извън съюза или режима в съюза, Националната агенция за приходите създава и поддържа специален регистър, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Органът по приходите вписва в специалния регистър по ал. 1 за всяко от лицата по ал. 1 датата на регистрация за прилагане на съответния режим и датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима.“

§ 18. В чл. 166 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст съюзът „или“ се заменя с „и/или“;

б) в т. 4 думите „Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ“ се заменят с „Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ de minimis (ОВ L 352 от 24 декември 2013 г.)“.

2. В ал. 3:

а) точка б се изменя така:

„б. декларация от лицето за размера на получени минимални помощи, за последните три данъчни години, включително текущата. В случаите на преобразуване на дружества и прехвърляне на предприятие лицето подава декларацията, съгласно условията на чл. 3, параграф 8 и 9 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ de minimis.“

б) създава се т. 7:

„7. декларация от лицето/лицата за размера на получените минимални помощи, за последните три данъчни години, включително текущата, когато отговарят на определението за „едно и също предприятие“ по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ de minimis.“

3. Създава се нова ал. 4:

„(4) Получените минимални помощи по ал. 3, т. 6 и 7 независимо от тяхната форма и източник за последните три данъчни години, включително текущата, не трябва да надхвърлят праг от левовата равностойност на 200 000 евро определени по официалния валутен курс на лева към еврото към датата на разрешението; за предприятията, които осъществяват автомобилни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, като в помощта не се включват разходи за придобиване на товарни автомобили за сухопътен транспорт; тези прагове се прилагат, независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз.“

4. Досегашна ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Минималната помощ за одобрения инвестиционен проект се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 4 с:

а) друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis и

б) минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес до прага, установен в посочения регламент и

в) минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis, както и

2. с друга държавна помощ, получена за същия инвестиционен проект, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи за определяне на максимално допустимия интензитет.“

5. Досегашна ал. 5 става ал. 6.

6. Досегашните алинеи 6, 7, 8, 9 и 10 се отменят.

7. Създава се ал. 11:

„(11) Лице, получило разрешение по ал. 6, е длъжно да подава в Министерството на финансите информация относно изпълнението на инвестиционния проект:

1. за годината на издаване на разрешението и за следващата календарна година – в срок до 20 януари на годината, следваща годината, за която се отнася информацията;

2. за остатъка от периода на изпълнение на инвестиционния проект – в срок до 20-о число на месеца, следващ месеца на изтичане на срока на разрешението.“

§ 19. Член 167 се изменя така:

„Отказ за издаване и отнемане на разрешението

Чл. 167. (1) Разрешение по чл. 166, ал. 6 не се издава, когато с получаване на минималната помощ по чл. 166 са надхвърлени праговете или максимално допустимия интензитет за одобрената държавна помощ.

(2) В разрешението по чл. 166, ал. 6 задължително се посочва размерът на минималната помощ за одобрения инвестиционен проект.

(3) Издаването или отказът за издаване на разрешение се извършва с писмена заповед на министъра на финансите.

(4) В срок 6 месеца след издаване на разрешението по чл. 166, ал. 6 се допуска издаването на ново разрешение за стоки, които ще бъдат допълнително внесени или придобити в изпълнение на одобрения вече инвестиционен проект. Корекции в издадено разрешение не се допускат.

(5) Отказът за издаване на разрешение може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Издаденото разрешение се отнема в следните случаи:

1. когато лицето престане да отговаря на условията по чл. 166, ал. 1;

2. при изтичането на срока по чл. 166, ал. 3.

(7) Когато съответният компетентен орган установи, че не са налице условията по чл. 166, уведомява незабавно за това министъра на финансите.

(8) Разрешението се отнема със заповед на министъра на финансите, която може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) Министърът на финансите предоставя на митническата администрация информация за издадените и отменените разрешения, както и списъците по чл. 166, ал. 3, т. 4.“

§ 20. В чл. 169, ал. 1 се създава т. 4:

“4. основание за регистрация по закона при регистрация на основание чл. 97а, чл. 97б, чл. 99, чл. 100, ал. 2 и чл. 151а.”

§ 21. В чл. 175, ал. 3 т. 5 се отменя.

§ 22. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в него думите „декларацията по чл. 157, ал. 2“ се заличават.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Алинея 1 се прилага и за лице, регистрирано на основание чл. 154, или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което е длъжно, но не подаде справка-декларация за прилагане на специален режим за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, или не я подаде в предвидения срок.”

§ 23. Създава се чл. 180б:

“Чл. 180б. (1) На лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или на режим в съюза, което не начисли данък върху добавената стойност за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната по чл. 21, ал. 6, в данъчния период, в който данъкът за доставката става изискуем, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 25 на сто от неначисления данък или данъка в по-малък размер, но не по-малко от 250 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или имуществената санкция е двукратният размер неначисления данък, но не по-малко от 5 000 лв.“

§ 24. Създава се чл. 181а:

„Чл. 181а. (1) Лице, което е регистрирано на основание чл. 154 или 156 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза, което не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 120, ал. 3 или електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 3 размерът на глобата или имуществената санкция е от 1 000 до 20 000 лв.“

§ 25. В чл. 60, ал. 1 и 3, чл. 88, ал. 4 навсякъде, чл. 89, ал. 1, чл. 90, ал. 1 в основния текст, чл. 91, ал. 4 и чл. 168, ал. 5, т. 2 думите „републиканския бюджет“ се заменят с „централния бюджет“.

§ 26. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 2, буква „а”, подбуква „гг” се изменя така:

„гг) за Република Франция: френските територии, посочени в член 349 и член 355, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;“;

б) в т. 11 накрая се създава изречение трето:

„За целите на прилагане на режим в съюза и режим извън съюза изречение второ не се прилага.“

в) точки 13 и 14 се изменят така:

„13. „Далекосъобщителни услуги” са услугите, изброени в чл. 6а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

14. „Услуги, извършени по електронен път“ са услугите, предвидени в Приложение II на Директива 2006/112/ ЕИО относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 7 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011, както и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги.

Когато доставчикът на услуга и негов клиент кореспондират по електронна поща, това само по себе си не означава, че извършваната услуга е извършвана по електронен път.“

г) създава се точка 14а:

„14а. „Услуги за радио- и телевизионно излъчване“ са услугите, изброени в чл. 6б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на място на доставки на услуги;“.

д) създават се точки 79, 80 и 81

„79. „Държава членка по потребление“ е държавата членка, в която съгласно чл. 21, ал. 6 е мястото на изпълнение на доставката на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или на услуги, извършвани по електронен път.

80. „Държава членка по идентификация“ е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, което извършва доставки по чл. 21, ал. 6 с място на изпълнение на територията на Европейския съюз, е регистрирано за прилагане на режим извън съюза или режим в съюза.

Държава членка по идентификация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на Европейския съюз по седалище и адрес на управление, е държавата членка, в която е седалището и адреса на управление на лицето.

Държава членка по идентификация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на Европейския съюз не по седалище и адрес на управление, а по постоянен обект, е държавата членка, в която е постоянният обект. Когато лицето има постоянни обекти в повече от една държава членка, то може да избере коя от тях да е държава членка по идентификация.“

81. „Данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление“ за целите на глава осемнадесета е данъчно задължено лице, което не е установено по седалище и адрес на управление или по постоянен обект на територията на държавата членка, в която получателят - данъчно незадължено лице е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.“

2. В §1а се създава т. 8:

„8. Директива 2013/61/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 година за изменение на директиви 2006/112/ЕО и 2008/118/ЕО по отношение на френските най-отдалечени региони, и по-специално Майот (ОВ, L 353 от 28 декември 2013 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 27. (1) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на страната към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на друга държава членка, за които данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., е на територията на страната, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г.

(2) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на друга държава членка към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на страната, за които данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., е на територията на другата държава членка, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г.

(3) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на страната към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на друга държава членка, за които данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата, е на територията на другата държава членка, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие възниква настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата.

(4) Мястото на изпълнение на доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, предоставени от данъчно задължено лице, установено на територията на друга държава членка към данъчно незадължени лица, които са установени или имат постоянен адрес, или обичайно пребивават на територията на страната, за които данъчното събитие настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата, е на територията на страната, включително за период или етап при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, за който данъчното събитие възниква настъпва на 1 януари 2015 г. или след тази дата.

(5) В случаите по ал. 2 и 4, когато съгласно законодателство на другата държава членка данъчното събитие е настъпило преди 1 януари 2015 г., не настъпва изискуемост/не се дължи данък за доставката в страната след влизането в сила на този закон.

§ 28. (1) Всички лица, които към датата на влизането в сила на този закон са регистрирани по реда на глава осемнадесета от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията ѝ в сила до 31 декември 2014 г., се смятат за регистрирани по глава осемнадесета, раздел I от Закона за данък върху добавената стойност. В тези случаи идентификационният номер по чл. 94, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност се запазва.

(2) Започналите и неприключили процедури по регистрация или прекратяване на регистрацията по чл. 152 и 153 от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията им в сила до 31 декември 2014 г., се довършват по реда на чл. 154 от Закона за данък върху добавената стойност.

§ 29. За подаване на декларация по чл. 157, ал. 2 от глава осемнадесета от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията ѝ в сила до 31 декември 2014 г., за

последния данъчен период преди влизането в сила на този закон и за внасяне на изискуемия за същия период данък се прилага досегашният ред.

§ 30. Когато е получено авансово плащане до 31 декември 2014 г. включително, за доставка на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, за която с този закон е променено мястото на изпълнение и за която данъчното събитие възниква след тази дата, данъкът за извършеното авансово плащане е изискуем в държавата членка, където доставчикът е установен към тази дата, а данъкът върху разликата между данъчната основа на доставката и авансово платените суми без данъка върху добавената стойност е изискуем в държавата членка по потребление.

§ 31. Надвнесен данък върху добавената стойност по справка-декларацията за прилагане на специален режим, включително и във връзка с корекция на такава справка-декларация, за данъчни периоди преди 1 януари 2019 г. се възстановява/прихваща на лицето, както следва:

1. от държавата членка по идентификация в размер:

а) тридесет на сто от общия размер на надвнесенния данък – за данъчни периоди от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г.;

б) петнадесет на сто от общия размер на надвнесенния данък - за данъчни периоди от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г.

2. от държавата членка по потребление в размер:

а) седемдесет на сто от общия размер на надвнесенния данък – за данъчни периоди от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г.;

б) осемдесет и пет на сто от общия размер на надвнесенния данък - за данъчни периоди от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г.

§ 32. За издадено преди 1 юли 2014 г. разрешение по чл. 166, ал. 6 от Закона за данък върху добавената стойност в редакцията ѝ в сила до 31 декември 2014 г., срокът на което не е изтекъл към датата на влизането в сила на този закон, лицето, получило разрешението за прилагане на специалния ред за начисляване на данъка при внос или за възстановяване на данъка в 30-дневен срок, за остатъка от срока подава информацията относно изпълнението на инвестиционния проект в Министерството на финансите в сроковете по чл. 166, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност.

§ 33. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53 и 108 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 6 и 24 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г.; доп., бр. 29 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 54 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 15 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3 ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато за едно и също установено задължение за акциз са отговорни няколко данъчнозадължени лица, те са солидарно отговорни.”.

2. В чл. 4:

а) в т. 15 изречение второ се изменя така: „Всяко използване на плавателен съд или въздухоплавателно средство за цели, различни от предоставянето на услуги срещу заплащане, както и използването на плавателен съд или въздухоплавателно средство за

спортни и развлекателни цели и за лични нужди, се смята за частни развлекателни полети и плаване.“

б) създава се т. 55:

„55. „Вложител“ е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност лице, сключило договор за влог на акцизни стоки в данъчен склад.“

3. В чл. 12:

а) в ал. 4:

аа) точка 1 се изменя така:

„1. се предоставят за унищожаване на лица, отговарящи на изискванията на Закона за управление на отпадъците и нормативните актове за неговото прилагане.“;

бб) точка 2 се отменя.

б) в ал. 5 се създава т. 4:

„4. лицата, които изкупуват отпадъците по ал. 4.“

в) създава се нова ал. 6:

„(6) Отпадъците по ал. 4 се унищожават само в обекти, за които е издадено разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ съгласно чл. 35 от Закона за управление на отпадъците.“

г) досегашната ал. 6 става ал. 7.

4. В чл. 20 ал. 2:

а) в т. 1а думите „на територията на страната“ се заличават, а думите „както и при изнасяне“ се заменят с „до лицензиран складодържател на територията на страната, както и при изнасяне.“

б) в т. 10 след думите „регистрацията на лицата“ се добавя „или прекратяването на действието на удостоверение за освободен от акциз краен потребител“;

в) в т. 19 думите „както и потреблението след прекратяване действието на удостоверение за освободен от акциз краен потребител“ се заличават.

5. В чл. 24ж т. 3 се отменя.

6. В чл. 26, ал. 1 думите „републиканския бюджет“ се заменят с „държавния бюджет“.

7. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

„Чл. 39. (1) Акцизната ставка за цигарите е, както следва:

1. на специфичния акциз – 101 лв. на 1000 къса;

2. на пропорционалния акциз:

а) 25 на сто от 1 януари 2016 година;

б) 27 на сто от 1 януари 2017 година;

в) 28 на сто от 1 януари 2018 година.

(2) Размерът на акциза по ал.1 не трябва да е по-малък от:

1. 161 лв. за 1000 къса от 1 януари 2016 г.;

2. 168 лв. за 1000 къса от 1 януари 2017 г.;

3. 177 лв. за 1000 къса от 1 януари 2018 г.“

8. В чл. 44:

а) в ал. 1 се създава т. 8:

„8. в случаите на установени задължения за акциз с ревизионно производство по реда на чл. 108 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – по сметка на

митническото учреждение, издало ревизионния акт, в сроковете, определени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

б) навсякъде думите „републиканския бюджет“ се заменят с „държавния бюджет“.

9. В чл. 47, ал. 1:

а) в т. 8 след думата „суровините“ се добавя „материалите“;

б) в т. 9 думите „пълната функционалност за преглед на“ се заличават.

10. В чл. 48, ал. 2 т. 10 се отменя.

11. В чл. 49 се създават ал. 5, 6 и 7:

„(5) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лиценза, лицето, подало искането, в срока по ал. 2, може да поиска спиране на производството по издаване на лиценза в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(6) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лиценза е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 1 се смята за продължен, но с не повече от 3 месеца.

(7) В случаите по ал. 5 и 6 лицето се уведомява писмено.“

12. В чл. 55г се създават ал. 5, 6 и 7:

„(5) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лиценза, лицето, подало искането, в срока по ал. 2 може да поиска спиране на производството по издаване на лиценза в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(6) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на лиценза е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 1 се смята за продължен, но с не повече от 3 месеца.

(7) В случаите по ал. 5 и 6 лицето се уведомява писмено.“

13. В чл. 57а, ал. 3, т. 2 думите „пълната функционалност за преглед на“ се заличават.

14. В чл. 57б:

а) създават се нови ал. 8, 9 и 10:

„(8) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверение за регистрация, лицето, подало искането, в срока по ал. 7 може да поиска спиране на производството по издаване на удостоверението в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(9) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверението е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 7 се смята за продължен, но с не повече от 3 месеца.

(10) В случаите по ал. 8 и 9 лицето се уведомява писмено.“

б) досегашните ал. 8, 9, 10 и 11 стават съответно ал. 11, 12, 13 и 14.

15. В чл. 57в:

а) в ал. 1, т. 8 думите „пълната функционалност за преглед на“ се заличават;

б) създават се ал. 9, 10 и 11:

„(9) Когато е необходимо изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверение за регистрация, лицето, подало искането, в срока по ал. 4,

може да поиска спиране на производството по издаване на удостоверението в срок до 3 месеца, като посочва причините за спирането.

(10) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверението е необходимо становище от друг орган, срокът по ал. 3 се смята за продължен, но с не повече от 3 месеца.

(11) В случаите по ал. 9 и 10 лицето се уведомява писмено.“.

16. В чл. 64 се правят следните допълнения:

а) в ал. 18 след думата „получатели” се добавя „и лицата по чл. 76в”;

б) създава се ал. 19:

„(19) Не се поставя бандерол върху потребителската опаковка на хранителни добавки за поддържане на доброто състояние на организма, съдържащи етилов алкохол, когато са в опаковки до 50 мл.“.

17. В чл. 81а:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) В случаите, когато лицензираният складодържател предоставя ново обезпечение, предходното обезпечение се освобождава с решение на директора на Агенция „Митници“ в 30-дневен срок при условие, че лицето няма задължения за акциз.“.

18. В чл. 84 се правят следните допълнения:

а) в ал. 6, т. 9 след думата „акциз“ се добавя „продажна цена (за цигари), вместимост на опаковката, брой опаковки,“.

б) в ал. 18 след думите „предварителното изпълнение на решението“ се добавя с „или с влязло в сила съдебно решение е отменено решението“.

19. В чл. 88б:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Справка-декларацията по ал. 1 се попълва преди началото на производствения процес.“

20. В чл. 90а, ал. 2:

а) в т. 8 накрая се поставя запетая и се добавя „освен ако административнонаказателното производство е завършило със сключването на споразумение“.

б) точка 9 се отменя.

21. В чл. 90ж, ал. 1, т. 3 думите „3-6, 8 и 9“ се заменят с „3-6 и 8“.

22. В чл. 93:

а) създава се нова ал. 8:

„(8) За изпълнение на условията по ал. 6 се издава сертификат за одобрен съд за транспортиране от началника на компетентната митница по ред, определен с правилника за прилагане на закона. Сертификатът е валиден за територията на цялата страна.“;

б) досегашната ал. 8 става ал. 9.

23. В чл. 94, ал. 1 се създава т. 3:

„3. резервоара за гориво на самоходни машини, компресори, агрегати и генератори, които не са предназначени или не се използват като уред или средство за отопление.“.

24. Създава се чл. 94а:

„Чл. 94а. (1) Забранява се получаването на енергийни продукти по чл. 33, ал. 1, т. 1-4 от лица, които не разполагат с необходимите за целта съдове за съхранение или отоплителни инсталации за използване на енергийния продукт, както и доставката на такива продукти на места, различни от точния адрес, удостоверен в документа по чл. 33, ал. 3.

(2) Забраняват се всякакви сделки с енергийните продукти по ал. 1 след тяхната доставка на адреса, удостоверен в документа по чл. 33, ал. 3 и потвърждаване на получаването им от потребителя.

(3) Държане или използване по предназначение на енергийните продукти по ал. 1 на място, различно от посоченото в документа по чл. 33, ал. 3, се допуска единствено в следствие на непреодолима сила и при условие, че лицето предварително е уведомило писмено митническите органи за промяната и причините, които я налагат.

(4) Уведомлението по ал. 3 се подава незабавно в най-близкото митническо учреждение при промяна на мястото, посочено в документа по чл. 33, ал. 3, и съдържа информация за причините, наложили промяната. Не по-късно от 7 дни след подаване на уведомлението, лицето по ал. 3 представя пред митническите органи и акт на компетентен орган, удостоверил наличието на непреодолимата сила, когато това е приложимо.

(5) Заверени копия от документите по ал. 4 се съхраняват на мястото по ал. 3, като се предоставят на митническите органи при проверка.“

25. В чл. 97, ал. 1 думите „митническата територия“ се заменят с „територията“.

26. В чл. 102, ал. 2 след думите „всички други лица“ се добавя „държащи или“.

27. В чл. 107ж:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Определеното задължение с решението по ал. 2 подлежи на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването му. След изтичането на срока за доброволно плащане решението подлежи на предварително изпълнение, освен ако изпълнението е спряно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

б) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „Административнопроцесуалния кодекс“ се заменят с „Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“;

в) досегашната ал. 4 се отменя.

28. В чл. 124 се правят следните допълнения:

а) в ал. 5 се създава изречение второ: „Отнетите в полза на държавата стоки, които подлежат на преработка, се смятат за поставени под режим отложено плащане на акциз.“;

б) създава се ал. 8:

„(8) Отнети в полза на държавата енергийни продукти, които са годни за употреба и не представляват опасност за живота и здравето на хората или за околната среда, могат да се предоставят безвъзмездно на лечебни заведения, училища и социални заведения, както и на хора с увреждания или на крайно нуждаещи се лица. Редът и условията за предоставяне се определят с наредбата по ал. 4.“

29. В чл. 126 думата „произвежда“ се заличава.

§ 34. Производствата по възстановяване на акциз по отменения чл. 24ж, т. 3 от Закона за акцизите и данъчните, започнали до влизането в сила на този закон, се прекратяват.

§ 35. Производствата по чл. 107ж от Закона за акцизите и данъчните складове, образувани до влизането в сила на този закон, се довършват по сегашния ред.

§ 36. Параграф 46 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (обн, ДВ, бр. 94 от 2010 г.; доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 54 от 2012 г.) се отменя.

§ 37. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 и 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 и 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г.; доп., бр. 15 и 16 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 23 и 68 от 2013 г.; доп., бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 100 и 109 от 2013 г.,бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на глава двадесет и втора думата „Намаляване“ и запетаята след нея се заличават.

2. В чл. 167 се правят следните изменения:

- а) в наименованието думите „или намаляване“ се заличават;
- б) в ал. 1 думите „или намалява“ се заличават.

3. В чл.168 се правят следните изменения:

- а) в наименованието думите „и намален“ се заличават;
- б) алинея 1 се изменя така:

„(1) Преотстъпеният корпоративен данък по реда на тази глава се отчита в собствения капитал.“

4. В чл. 170 се правят следните изменения:

- а) в наименованието думите „или намален“ се заличават;
- б) в основния текст думите „или намалява“ и „или намаляване“ се заличават.

5. В чл. 172:

- а) в ал. 1 думите „намаляване или“ се заличават;
- б) създава се ал. 3

„(3) Правото на преотстъпване по реда на тази глава се преустановява и в случаите, в които данъчно задължено лице, за което е налице изискване за подаване на формуляр за кандидатстване, не подаде в срок или не изпълнява изискванията, посочени във формуляра за кандидатстване.“

6. В глава двадесет и втора, в наименованието на раздел IV думата „регионална“ се заличава.

7. В чл. 182:

- а) в ал. 1:
- аа) точка 1 се изменя така:

„1. извършват дейност в отраслите въгледобив, стоманодобив, производство на синтетични влакна, рибарство и аквакултури, както и производство на селскостопански продукти, посочени в Приложение 1 на Договора за функционирането на Европейския съюз, за съответната дейност, или“;

- бб) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя съюзът „или“;

вв) създава се т. 4:

„4. закриват същата или подобна производствена дейност в държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство две години преди датата на подаване на формуляр за кандидатстване за помощ или ако към момента на неговото подаване възнамерява да затвори такава производствена дейност в срок от две години, след като приключи първоначалната инвестиция, за която ще се преотстъпва корпоративен данък.“;

б) в ал. 2:

аа) в т. 2 думите „Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз“;

бб) в т. 3 думите „Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз“;

вв) точки 4 и 5 се отменят;

гг) в т. 6 думите „шосейни превози на товари за други лица, или се предоставят срещу възнаграждение“ се заменят с „автомобилни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение“.

8. В чл. 188:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, е налице, когато сумата на получените минимални помощи от данъчно задълженото лице през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за данъчно задължено лице, което осъществява автомобилни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. Тези прагове се прилагат независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз. В сумата на получените минимални помощи се включват и:

1. преотстъпеният корпоративен данък на данъчно задълженото лице за последните три години, включително корпоративният данък, който подлежи на преотстъпване за текущата година, с изключение на преотстъпения корпоративен данък, за който са изпълнени условията на чл. 189 и чл. 189б;

2. всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, параграфи 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (ОВ L 352 от 24 декември 2013), като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие.“;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Когато към 31 декември на съответната година данъчно задълженото лице е едно и също предприятие, данъчното облекчение е налице, когато сумата на получените минимални помощи от всички лица, които са едно и също предприятие, през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава съответния праг от левова равностойност по ал. 1.“

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

г) създава се нова ал. 4:

„(4) Когато с определения за преотстъпване данък за годината ще се превиши съответният праг по ал. 1 и 2, данъчно задълженото лице, в т.ч. данъчно задължените лица, които са едно и също предприятие, не могат да ползват преотстъпване за целия размер на данъка, определен за преотстъпване.“;

д) досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) Преотстъпеният данък, инвестиран в активите по ал. 3, се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 1 и 2 с друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis и с минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis;

2. до прага, установен в Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес (ОВ L 114 от 26 април 2012 г.), с минимална помощ, предоставена по този регламент;

3. до максимално допустимия интензитет на съответната държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за тези активи.“;

е) досегашната ал. 4 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Данъчно задълженото лице декларира в годишната данъчна декларация за годината, за която се преотстъпва корпоративният данък:

1. размера на получените минимални помощи, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата;

2. размера на всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, параграфи 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis, като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие;“;

ж) създават се ал. 7 и 8:

„(7) В случаите, когато данъчно задълженото лице е едно и също предприятие се декларират и:

1. всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие;

2. размера на получените минимални помощи от лицата по т. 1, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата;

(8) В случаите по ал. 7, т. 2 размерът на получените минимални помощи се декларира от първото подало годишна данъчна декларация данъчно задължено лице за съответната година. Декларираният размер ползва всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие.“.

9. В чл. 189:

а) в ал. 1:

аа) точка 9 се изменя така:

„9. Преотстъпеният данък не трябва да превишава 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион 25 на сто, от настоящата стойност на материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, определена към датата на предоставяне на помощта. Лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на първоначалната инвестиция е референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към 31 декември на годината на преотстъпване. В случаите, в които преотстъпеният корпоративен данък за няколко години се инвестира в материални и нематериални активи, които са част от проект за първоначална инвестиция, лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на първоначалната инвестиция е референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към 31 декември на първата от тези години.“;

бб) създава се т. 11:

„11. за активите по т. 1 данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

а) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

б) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ *de minimis*;

в) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

г) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз.“;

б) алинея 2 се отменя;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) В случаите, когато данъчно облекчение е предоставено за голям инвестиционен проект, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция извършвана в общини от Югозападен регион 18,75 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда и процедурите, установени в Закона за държавните помощи. Данъчно задълженото лице е длъжно да предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия.“;

г) в ал. 5 думите „чл. 88, ал. 3 от Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз“;

д) създават се ал. 6, 7 и 8:

„(6) За първоначална инвестиция, свързана с диверсифициране на произвежданите продукти чрез създаване на нови продукти, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто данъчната стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на първоначалната инвестиция.

(7) Стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана с основна промяна в съществуващия производствения процес, трябва да превишават сумата на годишните данъчни амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три години.

(8) Данъчно задълженото лице уведомява териториална дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията си за проекта за първоначална инвестиция, в т.ч. голям инвестиционен проект, чрез подаване на формуляр за кандидатстване за помощ по образец, най-късно преди започване на изпълнението на проекта.“.

10. В чл. 189б ал. 2:

а) в т. 6, буква „б“ думите „Регламент (ЕС) № 1535/2007 на Комисията от 20 декември 2007 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност към помощите *de minimis* в сектора на производството на селскостопански продукти (ОВ, L 337/35 от 21 декември 2007 г.)“ се заменят с „Регламент (ЕО) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* в селскостопанския сектор (ОВ, L 352 от 24 декември 2013 г.)“;

б) създава се точка 7:

„7. Данъчно задължено лице, представляващо голямо предприятие, е подало в териториална дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията си формуляр за кандидатстване за помощ по образец, предложен от министъра на

земеделието и храните и утвърден от министъра на финансите, най-късно преди започване на инвестирането на данъка, който ще бъде преотстъпен.“;

11. В чл. 190, ал. 2 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

12. В чл. 195 се правят следните допълнения:

а) в ал. 6 се създава т. 3.

„3. доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения при условията на алинеи 7, 8, 9, 10, 11 и 12“;

б) създават се ал. 7, 8, 9, 10, 11 и 12:

„(7) Доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения не се облагат с данък при източника когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, или място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз, на чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз;

2. местното юридическо лице - платец на дохода, или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с чуждестранното юридическо лице - притежател на дохода, или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода.

(8) Доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения може да не се облагат с данък при източника и преди да е изтекъл срокът по ал. 12, т. 2, при условие че към момента на начисляване на дохода притежаването на изискуемия минимум от капитала не е прекъснато.

(9) В случаите по ал. 8 когато притежаването на изискуемия минимум от капитала е прекъснато преди изтичането на минималния двегодишен срок, за освободените по ал. 8 доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения се дължи данък при източника, като се прилага данъчната ставка в размер 10 на сто. За дължимия данък при източника се дължи лихва за просрочие за периода от датата, на която е следвало да бъде внесен данъкът при източника, до датата на внасянето му.

(10) Когато не подлежащ на облагане доход от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е обложен, притежателят на дохода има право да поиска възстановяване на данъка. Възстановяването се извършва по реда и в сроковете на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но не по-късно от една година от подаване на искането за възстановяване.

(11) Алинеи 7, 8, 9 и 10 не се прилагат за:

1. доходи, които представляват разпределение на печалба или възстановяване на капитал;

2. доходи от вземания за дълг, които дават право на участие в печалбите на длъжника;

3. доходи от вземания за дълг, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;

4. доходи от вземания за дълг, при които няма клауза за връщане на главницата или връщането е след повече от 50 години от датата на емитирането на дълга;

5. доходи, представляващи непризнати за данъчни цели разходи на място на стопанска дейност в Република България, с изключение на тези по чл. 43;

6. доходи, начислени от чуждестранно юридическо лице от държава, която не е държава - членка на Европейския съюз, чрез място на стопанска дейност в Република България;

7. доходи от сделки, на които основният мотив или един от основните мотиви е отклонение или избягване от данъчно облагане.

(12) За целите на алинеи 7-11:

1. чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 5;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 6, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци;

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото, и на второто лице;

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата - членка на Европейския съюз, в която се намира, с някой от данъците, посочени в приложение № 6, или в Белгия - с "impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders", или в Испания - с "Impuesto sobre la Renta de no Residentes", или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци“.

13. В чл. 200, ал. 2 след думата „сто“ се поставя точка, а думите до края се заличават.

14. Член 200а се отменя.

15. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 27 думите „Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз“.

б) точка 28 се изменя така:

„28. Производствена дейност“ за целите на чл. 184 е процесът на създаване на нов продукт чрез механично, физично или химично преобразуване (обработка или преработка) на суровини и материали с цел последваща реализация, както и биологична трансформация на живи животни или растения. Не е производствена дейност създаването на нов продукт в енергийния и авиационния сектори, включително изграждане на летища, летищна инфраструктура и съпътстващи дейности, в случаите на държавна помощ за регионално развитие.“

в) точка 30 се изменя така:

„30. Предприятие в затруднение“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 3 е това по смисъла на Насоките за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение (ОВ, С 209/1 от 23 юли 2013 г.) , включително неговите изменения и замени, а за целите на чл. 182, ал. 5 е това по смисъла на Насоките на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014 — 2020 г. (ОВ, С 204/1 от 1 юли 2014 г.)“;

г) точка 31 се изменя така:

„31. „Минимална помощ“ е помощта по смисъла на Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.“;

д) точка 45 се изменя така:

„45. „Селскостопански продукти“, „преработка на селскостопански продукти“ и „реализация на селскостопански продукти“ са тези по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis“;

е) създават се т. 71, 72, 73 и 74:

„71. „Едно и също предприятие“ е предприятие по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.

72. „Югозападен регион“ за целите на глава двадесет и втора включва всички населени места в областите София (столица), София, Благоевград, Перник и Кюстендил съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (ОВ L 154 от 21 юни 2003 г) включително неговите изменения и замени.

73. „Дата на предоставяне на помощта“ е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък.“

74. „Големи предприятия“ са предприятия, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро, малки и средни предприятия.“.

16. Приложение № 5 към чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „а“ става Приложение № 5 към чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „а“, и в наименованието думите „чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „а“ се заменят с „чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „а“.

17. Приложение № 6 към чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“ става Приложение № 6 към чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“ и в наименованието думите „чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“ се заменят с „чл. 195, ал. 12, т. 1, буква „в“ и т. 4, буква „б“.

18. Навсякъде в закона думата „републиканския“ се заменя с „държавния“.

§ 38. Параграф 14 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г.) се изменя така:

„§ 14. След 31 декември 2013 г. данъчните облекчения по реда на глава двадесет и втора, раздел IV, могат да се ползват до 31 декември 2020 г. Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се ползва, когато изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2013 г., но преди 1 януари 2021 г.“

§ 39. В § 17 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г.) в изречение първо думите „За 2014 г.“ се заличават.

§ 40. Данъчното облекчение, представляващо минимална помощ за 2014 г., се прилага от данъчно задължените лица, които отговарят на условията на § 36 от този закон.

§ 41. Данъчно задължените лица, които не отговарят на условията за прилагане на чл. 184 във връзка с чл. 188 от този закон и които през 2014 г. са приложили чл. 91 във връзка с чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане, за преотстъпените авансови вноски не дължат лихви по реда на чл. 9 и чл. 89 от закона.

§ 42. При условие, че до 31 март 2015 г. Европейската комисия постанови положително решение за данъчното облекчение, представляващо държавна помощ, формулярът за кандидатстване за помощ по чл. 189 от Закона за корпоративното подоходно облагане се подава заедно с годишната данъчна декларация за 2014 г., в случай, че изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2013 г., но преди постановяване на положителното решение.

§ 43. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; доп., бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 и 99 от 2009 г., бр. 16 от 2010 г.; доп., бр. 49 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 и 31 от 2011 г.; доп., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г.; бр. 99 от 2011 г.; бр. 40, 81 и 94 от 2012 г.; бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 48 ал. 6 се изменя така:

„(6) Данъкът върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се преотстъпва в размер до 60 на сто на лица, регистрирани като земеделски производители, за годишната данъчна основа от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция при условията на Закона за корпоративното подоходно облагане за преотстъпване на корпоративен данък, под формата на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители.“

2. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 60:

„60. Предприятие в затруднение“ за целите на чл. 48, ал. 7 е това по смисъла на Насоките на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014 — 2020 г. (ОВ, С 204/1 от 1 юли 2014)“

§ 44. В § 13 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ДВ, бр. 100 от 2013 г.) изречение първо се изменя така:

„Данъчното облекчение по чл. 48, ал. 6 може да се ползва до 31 декември 2020 г. само след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи“.

§ 45. При условие че до 31 март 2015 г. Европейската комисия постанови положително решение за данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски производители, формулярът за кандидатстване за помощ по чл. 189б от Закона за корпоративното подоходно облагане се подава заедно с годишната данъчна декларация

за 2014 г., в случай че инвестирането в активи е започнало след 31 декември 2013 г., но преди постановяване на положителното решение.

§ 46. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71 от 1998 г.; изм., бр. 83 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 105 и 153 от 1998 г.; изм., бр. 103 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г.; изм., бр. 28 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 45, 56 и 119 от 2002 г.; изм., бр. 84 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2003 г., бр. 6 от 2004 г.; доп., бр. 18 от 2004 г.; изм., бр. 36 от 2004 г.; доп., бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2004 г., бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 94 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 100, 103 и 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 36 и 105 от 2006 г.; изм., бр. 55 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г.; изм., бр. 70 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 19 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г.; доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 28 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 35 от 2011 г.; доп., бр. 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд на РБ - ДВ, бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53 от 2012 г.; доп., бр. 54 и 102 от 2012 г.; изм., бр. 24 и 30 от 2013 г.; доп., бр. 61 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 48 ал. 2 се изменя така:

„(2) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото предоставяне на трети лица при условие, че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели за които е създадена съответната организация по ал.1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване, несъбраният данък става дължим.“

2. В чл. 49 се създава ал. 4:

„(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.“

§ 47. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 и 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; доп., бр. 73 от 2006 г.; изм., бр. 80 от 2006 и 82 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2006 г.; изм., бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 46, 52, 53, 57 и 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 69 от 2008 г.; доп., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 93 от 2009 г.; доп., бр. 15 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 98 и 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г., бр. 14 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 77 и 99 от 2011 г.; доп., бр. 26 от 2012 г.; изм., бр. 38 от 2012 г., бр. 40, 82, 94 и 99 от 2012 г.; бр. 52 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2013 г.; изм., бр. 106 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на Република България от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2014 г.; доп., бр. 40 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 73, ал. 2 се създава т. 4:

„4. предоставянето на данъчна и осигурителна информация, свързана с получаването на държавна и минимална помощ.“

2. В чл. 102:

а) в ал. 1 накрая се добавя „или с издаден от Националната агенция за приходите персонален идентификационен код.“;

б) в ал. 3 думите „надлежен електронен подпис, идентификация на подателя,“ се заличават;

в) създава се ал. 5:

„(5) Редът и условията за издаване и използване на персонален идентификационен код, както и видовете декларации, документи или данни, които могат да се подават чрез използването му, се определят със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Заповедта се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.“

§ 48. Законът влиза в сила от 1 януари 2015 г. с изключение на:

1. Параграф 17 относно чл. 154, ал. 2 и чл. 156, ал. 2, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

2. Параграф 37, т. 5, буква „б“, т. 7-11 и т. 15, § 38 и § 43, т. 1 и 2, които влизат в сила от 1 януари 2014 г.